

Východ slunce z hory Fudži

VÝSTUP NA POSVÁTÝ VRCHOL JAPONSKA

V červencovém podvečeru vystupujeme z auta u páté stanice Kawaguchiko, která se nachází na severním svahu Fudži v nadmořské výšce 2300 m. Vzduch je chladný a po několika týdnech v dusném tokijském létě se konečně opět dobře dýchá.

Japonská Fudži-yama (nebo také Fudži-san) je nejposvátější a nejvyšší horou země vycházejícího slunce. Tato dlouhodobě spící sopka se nachází asi 110 km jihozápadně od Tokia a ve formě dokonale pravidelného kuželu se zdvihá do výšky 3776 m. Ví se o minimálně 10 velkých erupcích mezi léty 781 a 1707 – to sopka vybuchla naposledy.

V bezprostředním okolí Fudži leží pět velkých jezer a krajina je poměrně rovinatá, takže hora tvoří výraznou dominantu, při vhodném počasí viditelnou i z velké dálky. Fotografie ani slavné barevné dřevoryty s jejím vyobrazením od japonského malíře Hokusae nelžou – Fudži je při pohledu zdaleka nádherná, zblízka monumentální.

Jednou za život

Podle tradice by měl každý správný Japonec na Fudži jednou za život vystoupit. Existuje i přísloví, podle něhož je blázen ten, kdo na horu Fudži nevylezl, a ten, kdo na ni vylezl dvakrát. Vzhledem k počtu Japonců, s přispěním turistů a s ohledem na fakt, že pro výstup je Fudži oficiálně otevřena jen v červenci a v srpnu, bývá na ní v některých letních dnech i několik tisíc turistů. Většina z nich volí noční výstup, aby mohli z vrcholu spat-

FOTO: ARCHIV

řit goraiko, východ slunce, takže se na dvou nejpoužívanějších výstupových trasách tvoří pod vrcholem jen pomalu postupující kolona, had lidí blikajících baterkami a cinkajících zvonečky na dlouhých holích, ve kterém lze jen těžko někoho předejít

Náročný výstup

Fuji je rozdělena na devět výškových hladin, trasy pro výstup jsou čtyři a jsou členěny devíti stanicemi. Původní trasa, kterou poutníci od pradávna na horu vystupovali, se jmenuje Yoshidaguchi, je dlouhá 19 km s převýšením téměř 3000 m a začíná u svatyně Kitaguchi Hongu Fudži Sengen.

Dnes však většina lidí volí mnohem pohodlnější cestu – autem či autobusem vyjedou na jednu ze čtyř pátých stanic, nacházejících se ve výškách od 1400 po 2400 m, a teprve odtud pokračují pěšky. Výstup je i tak poměrně náročný, trasy vedoucí nahoru jsou téměř kolmé, hora je příkrá, vzduch řídký a turisté se často musí potýkat se zimou a silným větrem, před nímž se lze schovat jen do několika horských chat rozložených mezi sedmou a devátou stanicí. Cesta nahoru trvá zhruba 5 až 7 hodin (až 10 hodin při výstupu z nejnižší položené 5. stanice) a za nepříznivého počasí může být vysilující.

Vlajka, potlesk, rozsvička

Pohled shora na krajinu s jezerem, nad kterou vystupuje červený sluneční kotouč, však stojí za to a Japonci východ zdraví jak vztyčením vlajky na vrcholu, tak i potleskem. Nahoře je možné zúčastnit se hromadné ranní rozsvičky podle rádia, obejít kráter (610 m v průměru) a poslat pohledy z malé pošty, to vše ale jen za předpokladu

Informace

V době, kdy je hora oficiálně otevřena, jezdí mezi Tokiem a pátou stanicí Kawaguchiko několik přímých autobusů denně. Na Fudži lze lézt i v červnu a v září, v ostatních měsících to je kvůli lavinám a silnému větru pro běžné turisty bez speciální výbavy příliš nebezpečné. Budejte potřebovat teplé oblečení, baterku v případě nočního výstupu, dobré pevné boty (oceníte hlavně při sestupu, kdy z hory doslova kloužete) a hodně vody. Chaty jsou otevřeny pouze v sezóně a lze se v nich najíst i přespát. Dávejte pozor při volbě sestupové trasy, zejména pokud máte dole zaparkované auto nebo vlastníte zpáteční lístek na autobus, jinak snadno skončíte na opačné straně hory. Chcete-li si užít pohled na Fudži, nikoli z Fudži, vylezte třeba na horu Mitsutóge.

pěkného počasí. Sejít dolů lze jednou ze čtyř sestupových tras, tvořených směsí lávového písku s kameny. ■

KAROLINA DOSTÁLOVÁ

V některých dnech proudí na vrchol Fudži tisíce turistů.